

ПРАЗНИКЪТ на Кирил и Методий

ПРОСТРАНСТВА НА ДУХА

Ѡ	ѡ	Ѣ	ѣ
Ѥ	ѥ	Ѧ	ѧ
Ѩ	ѩ	ѫ	Ѭ
Ѯ	ѯ	Ѱ	ѱ
ѳ	Ѵ	ѵ	Ѷ
Ѹ	ѹ	Ѻ	ѻ
ѽ	Ѿ	ѿ	Ѡ
Ѣ	ѣ	Ѥ	ѥ
Ѧ	ѧ	Ѩ	ѩ
ѫ	Ѭ	Ѯ	ѯ
Ѱ	ѱ	ѳ	Ѵ

А	Б	В	Г
Д	Є	Ж	С
З	И	К	Л
М	Н	О	П
Р	С	Т	Ѡ
Ф	Х	Ѡ	Ѳ
Ц	У	Ш	Ъ
Ѡ	Ь	Ѣ	Ю
Ѥ	Є	А	Ѧ
Ѩ	Ѭ	Ѣ	Ѹ
Ѱ	Ѵ		

ПАРАДИГМА

ТОМ I

11 май – най-светлият ден (есе)

Европа, земя с древна култура, люлка на много цивилизации, рождена майка на велики умове на човечеството! Тук се намира и нашата земя – България. Когато на пролет всичко се раззелени, тази земя празнува своя най-голям празник – 11 май.

Този ден не е празник на пролетното събуждане на природата, а празник на буквите, на славянската писменост, на българската книга, на народната просвета и култура.

В далечната 863 година тръгват светите братя Кирил и Методий за Великоморавия. Те отиват там като пратеници на византийския император, но изпълняват своята мисия като истински славяни. За целта създават славянската азбука и превеждат най-потребните църковни книги. Това е кулминационният момент в живота и дейността на Философа. Заедно с брат си Методий, той заминава при княз Ростислав, за да изпълни делото си – разпространението на славянската писменост.

Още в началото на своята дейност във Великоморавия братята се сблъскват с интересите на немското духовенство, което не приема новата славянска писменост. Започва борба срещу противниците на славянската култура. С апостолска жар последователите на Кирил и Методий и самите те защитават правото на всеки народ да изгражда собствена култура.

В спора срещу триезичниците, Философът се изправя срещу една теория, която слага бариера пред развитието на народите и издига една нова идея за правото на всеки народ да създава култура на свой собствен език. Идеите на Кирил и Методий са светъл лъч за тогавашното време, когато хората са започнали да търсят правото си за свободно развитие.

Езикът на Кирило-Методиевите книги става четвърти културен език. Наред със „свещения“ латински зазвучава и славянският.

На своя смъртен одър Кирил не мисли за величието си, а за бъдещето на своето дело. Затова заръката му към Методий и към последователите им е да защитават постигнатото и да разпространяват славянската писменост.

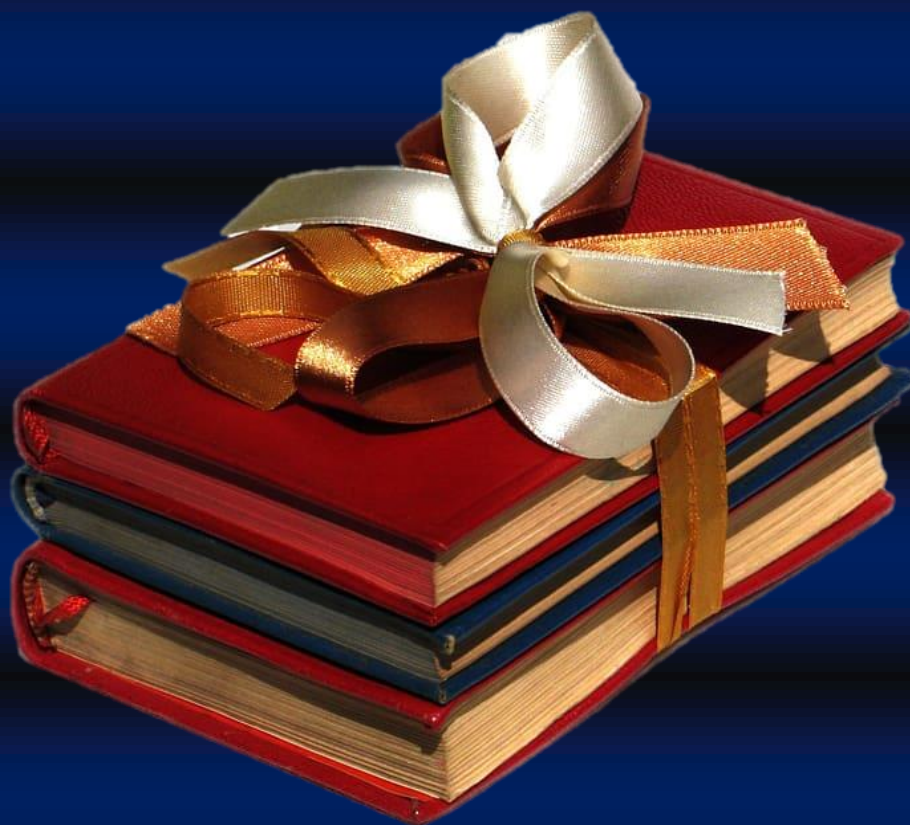
„Гребете, братя, към България!“ – са последните думи на Методий към учениците му. И те отиват и създават първите книжовни центрове: в Плиска, Преслав и Охрид. Трескаво заработва цяла група от писатели: Константин Преславски, Черноризец Храбър, Йоан Екзарх и самият цар Симеон. Започва „Златният век“ на България. Български книги, със златни и сребърни обкови са изпращани към славянските земи. България се превръща в първата европейска държава, приела говоримия език за официален, която дълго време играе ролята на водещ културен и книжовен център за останалите славянски народи.

*Затова със заслужена гордост народният поет Иван Вазов
казва:*

*„Че и ний сме дали нещо на светът
и на вси словени книги да четат.“*

*24 май е празник, какъвто нямат другите народи по света-
празник на писмеността, просветата, културата. Празник
на духовното извисяване, на стремежа към усъвършенстване
чрез постиженията на науката и културата.*

24 май – най-българският празник!

А

аз

Б

бѹки

В

вѣди

Г

глаголь

Д

добро

Є

есть

Ж

живѣте

З

зело

З

земля

І

и

Н

нже

К

како

Л

люди

М

мыслете

Н

наш

О

он

П

покой

Р

рцы

С

слово

Т

тврдо

У

ук

Ф

ферт

Х

хер

Ѡ

омѣга

Ц

цы

У

червь

Ш

ша

Щ

ща

Ъ

ер

Ы

еры

Ь

ерь

Ѣ

ягь

Ю

ю

Ѧ

(и)я

ІЄ

(и)е

А

юс малый

Ж

юс большой

Ѧ

юс малый

Ѩ

юс большой

Ѣ

ксп

Ѳ

псп

Ѧ

фига

Ѹ

ижица